ATEŞ!

ÇOCUK LARA- HAFTALIK MECMUA

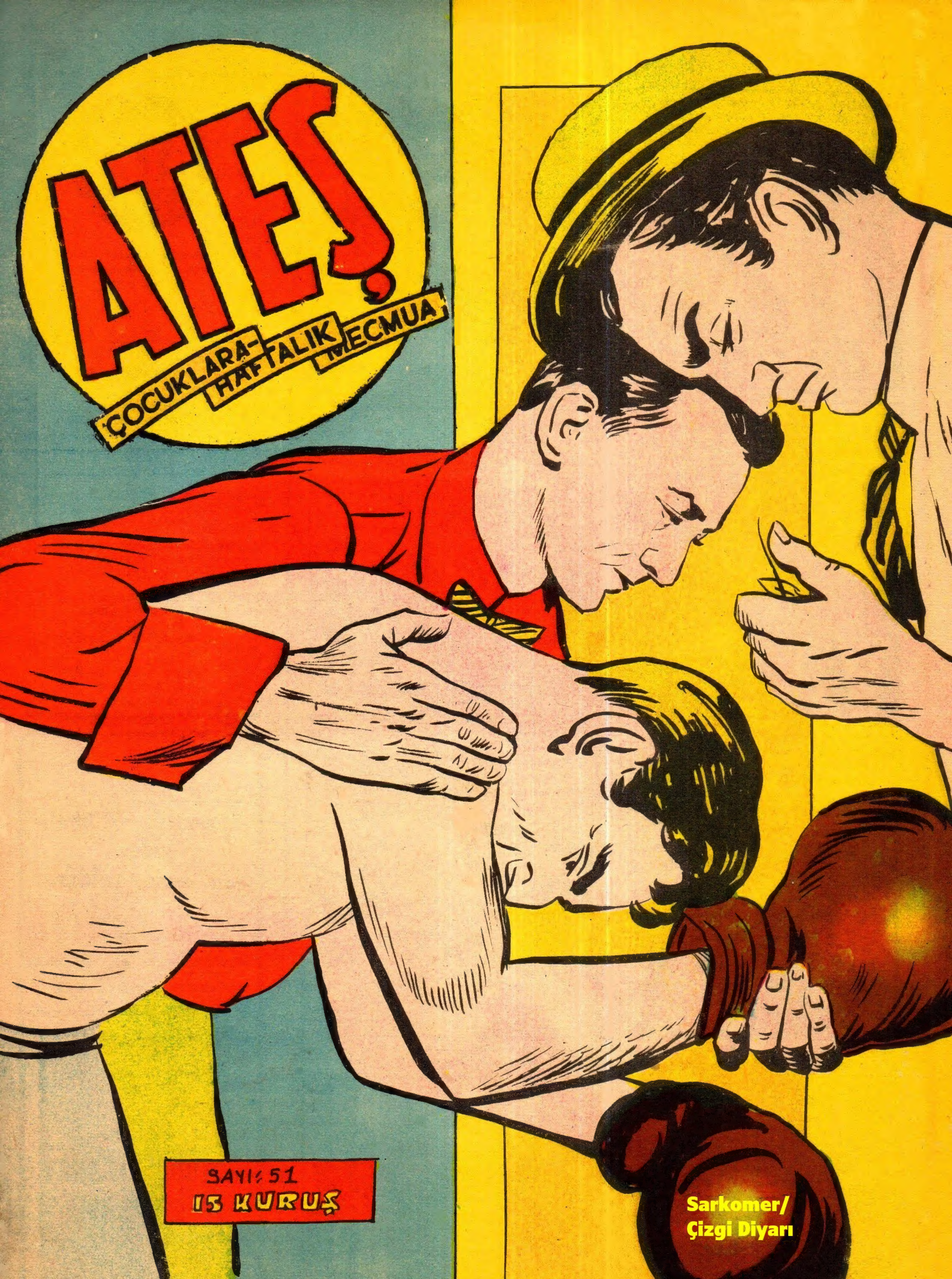

SAYI: 51
15 KURUŞ

Sarkomer/
Çizgi Diyarı

AteŞ

ÇOCUKLARA MAHSUS HAFTALIK MECMUA

Çarşamba günleri çıkar
Haftalık Çocuk Gazetesi
15 Kuruştur.

YIL:I CİLT:2 SAYI:5

9 EYLÜL 953

Çıkaran
ÇOCUK YAYINLARI
MÜESSESESİ

Sahibi:
HÂMİD ŞENDUR

Adres: İSTANBUL Cağaloğlu
Türbedar Sokak No: 16
Telefon: 28893

Yazı İşlerini fiilen idare eden:
Yazı İşleri Müdürü:
NAZMİ ÜNVERDİ

Abone Şartları:
3 Aylık 200 kuruş.
6 Aylık 400 kuruş.
12 Aylık 800 kuruştur.

Basıldığı yer:
ÇOCUK YAYINLARI
MÜESSESESİ
MATBAASI

Tasarruf, istikbale giden en emin yoldur.

Bankamızda en az 150 liralık bir tasarruf hesabı açarak ev ve para ikramiyelerimizin çekilişine iştirak edebilirsiniz.

TÜRK TİCARET BANKASI

KLARA'NIN ÖLÜMÜ

ÇEVİREN: O. ŞENEMRE

Gece ekibi, şehrin tenha olan bahliyösünde dolaşıyordu. Harp dolayısiyle her tarafta sıkı kontroller yapılıyordu. Gelip geçen bütün vasıtalar aranıyordu.

Gece ekibi, hızını yavaşlatmış, asfalt yolda ilerliyordu. Her taraf derin sessizlik içinde bulunuyordu. Gecenin bu ilerlemiş saatinde, herşeyin uyuduğu bir anda, bir kurşun sesi sessizliği yırttı.

Gece ekibi, hızını artırarak sesin geldiği tarafa doğru ilerledi. Vak'a yerine geldikleri zaman, bir otomobilin içinde, güzel bir kadınla G. Servis şefinin vurulmuş olduklarını gördüler.

Bu manzara karşısında, büyük heyecana kapıldılar.

Çünkü onlar, böyle bir manzara ile karşılaşacaklarını hiç te tahmin etmiyorlardı Acaba şefleri bir sabotaja mı kurban gitmişti?..

Şef ve yanındaki kadını derhal şehire götürüldü. Yapılan araştırmada hiç ummadıkları bir netice çıkmıhtı. Zarar, şefin kendi el yazısile yazmış olduğu hâtıra defteri herşeyi açıkça belirtiyordu.

İkisi de yan yana, basit bir törenle gömüldüler. Yalnız, ihtiyar bir koltukçunun göndermiş olduğu iki çiçek demeti, mezarlarının başına konmuştu...

G. S. şefinin hâtıra defterinden:

Klara'yı bir koltukçu dükkânında tanımıştım. İlk önceleri bana yüz vermek istememişti. Fakat aşkımın derinliği karşısında, iltifat göstermeğe başladı. Aşka inanmıyan ben şimdi, onun bir esiri olmuştum. Evet.. Ne olursa olsun, Klara'yı seviyordum.

Halbuki benim vaziyetim, hiç de böyle şeylere müsait değildi. Bana herşeyi unutturan, Klara ile semimiyeti her gün biraz daha fazlalaştırıyor, ona hergün, biraz daha yaklaştığımı hissediyordum.

Gizlice buluşuyor, dudaklarımız ile değil, gözlerimizde konuşuyorduk. Onun, güneşi kıskandıran altın saçlarını kokladığım zaman, herşey gözümden siliniyor, mavi gözleri ile yalnız Klara kalıyordu yanımda.. İnce vücudunu, vücudunu, seçtiği gayet güzel elbiselerle cazibeleştiriyordu.

Artık Klara ile beraber oturuyoruz Beni coşturan ve hayretler içinde bırakan; ilk zamanlar kaçamaklı bakışları ile sahte bir sevgi göstermesine rağmen, şimdi gittikçe bir yüyen ve delice bir sevgi göstermesidir.

Ne zaman konuşsa: Sözlerinin arasında gizli bir elemi olduğunu belirtirdi.

Ekseriya, işinin çokluğundan geceleri eve gelemiyordum Ertesi günü eve döndüğüm zaman onun, gözlerinin şiş ve kızardığını, velhasıl, uyumadığını anlıyordum.

Sarı saçlarına attığım bir öpücük, bütün uykusuzluğunu gideriyordu.

Bugün onun, gizli bir sırrı olduğunu anladım. Gittikçe büyüyen kederi herşeyi anlatıyordu. Gözleri sanki bana sorma diyordu.

Klara'ya bu gece gelemiyeceğimi söyledim. "Gitme beni bırakma yalnız" diye yalvardıysada gittim. İşim umduğumdan çabuk bitti. Otomobile atlıyarak sür'atle eve doğru yola çıktım. Eve yaklaşmıştım ki birisinin bahçe duvarından atladığını gördüm. Bütün vücudum titredi Yoksa...

Otomobili durdurarak gizlice takibe ve gözetlemeğe başladım. Siyah paltolu birisi kapıyı vuruyordu. Biraz sonra Klara kapıyı araladı. Elinde paket vardı. Ve onun "Defol birdaha gelme" dediğini işittim paketi alan siyah paltolu adam çabucak ilerlemeğe başladı. Bahçe kapısının arkasına gizlenerek, onun tam çıkacağı zaman kafasına iki tabanca darbesi indirdim. O ölmüştü.

Demek Klara... Düşünmek bile insana dehşet veriyor. Eve geldim. Klara hüngür hüngür ağlıyordu, ve bana.

— Ben sevilecek insan değilim. Ne olur benim vücudumu yok et. Evet ben, çok düşük bir insanım. Fakat seni seviyorum, dedi.

Bütün hırsım kaybolmuştu, ona:

— Gel yavrum. Bende mahvoldum. Sen de. Daha kimbilir kaç evrak verdin.

O korku ile yerinden sıçradı. Ve:

— Ne?. Biliyordun demek!. diye haykırdı.

— Bu akşam öğrendim. Mavi elbiselerini giy otomobilime binecekğiz. Mehtap çok güzel. O başını eğdi ve gitti. Biraz sonra otomobil dedeydik. Öksürüğü, nârin göğsünde şiddetli darbeler yapıyordu. Otomobili yavaş yavaş sürüyordum. Bana:

— Başkalarının elinde ölmektense senin elinde ölmeğe razıyım. Nasıl olsa biraz sonra beni teslim edeceksin. Fakat o deftere yazdıkların ne? dedi.

— Son hâtıralarımız, diye cevap verdim.

O, herşeyi anlamıştı Mavi gözlerinden iki billûr damlası düştü.

Otomobili durdurttu Şu satırları bakmadan yazıyorum.. Saçlarını okşadım.. O belimden süratle tazacamı çekti.. Avucu avucumun içinde olduğu halde tetiği bana çektirdi.. Son nefesini ismimi tekrarlıyarak verdi. Masum yüzüne, ölüm, esrarengiz bir güzellik getirmişti. Son satırlarımı bitirdim.

Ve bendeonun yanında gidiyorum. Zavallı Klara...

OĞUZ SENEMRE

Talebeleri yüzünü kara çıkarmıyacaklardı anlaşılan. Hepsinin de kalbinde büyük bir uçma hevesi vardı. Havacılıktan büyük bir aşkla bahsediyorlardı. Havada kimse karşılarına çıkmasın alimallah!... "Hele harpte,, diye düşündü Grey "Bu filonun başına geçecek olsam neler yaparız..."

Yine başka bir gün salonda toplanmış konuşuyorlarken mevzuu harpte hava muharebelerine dönmüştü. Grey:

— Hava muharebelerinde ortadan kayboluvermek, kaçıp kurtulmak çok kolaydır, dedi. Güç olan mağlub edebilmektir. Müdafaayı her pilot başarabildiği halde taarruz yapabilen çok azdır. Bir hava avcı bölüğünde vazife alacak olursanız ilk ödevinizin düşmana seri taarruzlar yapmak olduğunu asla hatırınızdan çıkarmayın. Rastladığınız her düşmana ilk taarruz eden siz olmalısınız. İşte ben de okulda bunları öğretmek istiyorum. Birkaç gün sonra muharebe eksersizlerine başlıyacağız. Önümüzdeki hafta herhalde başlamış oluruz.

Çocuklar haftanın geçmesini sabırsızlık içinde beklediler.

Beklenilen gün gelmiş talimler başlamıştı. Pek istiranat edemiyorlardı artık. Programda mitralyoz atışları, muharebe tekniği, yüksek uçuşlar ve gece uçuşları gibi mühim çalışmalar yer almıştı. Fakat bu arada diğer oyun ve sporlarda ihmal edilmiyordu.

En kötü hava şartları altında dahi günde on oniki saatlik akrobasi uçuşları yapılıyordu.

Grey bu on üç genci mükemmel birer havacı olarak yetiştirmeye azmetmişti.

Cumartesi günü Bielak'ın yapacağı son uçuşla çalışmaların birinci kısmı sona eriyordu. Programına göre Siadliska'dan kalkarak Siadlce, Kielce yoluyla Bialystok'a gidecek ve dönüşte de ayni yolu takib edecekti. Yekûn olarak bin iki yüz elli kiolmetre tutan bu yol yedi saatte alınacaktı...

Bielak bulutlu bir asbahın erken saatlerinde hareket etti. Şiddetli bir kuzey rüzgârı esiyordu. Öğleden evvel Silezya'dan gelen bir haberden anlaşıldığına göre fırtına oralarda da kopmuştur. Varşova'da doluyla birlikte büyük bir kasırga da hüküm sürüyordu.

Havanın bu durumu karşısında Grey Bielak'ın Kotovice'de kalacağını tahmin etmişti. Bu düşüncesini Galetski'ye de bildirdi.

Hava gittikçe azgınlaştı. Gökyüzü o kadar kararmıştı ki insan etrafını değil birkaç metre ilerisindeki ağaç ve insanları dahi seçemiyordu.

Zaman zaman rüzgâr ve yağmurla karışık bir gürültü kulakları tırmalıyordu. Nihayet bu gürültü, yerini herkesin pek iyi tanıdığı bir ses bıraktı. Bir uçak uğultusuydu bu.

Uçağın fırtınayla mücadele ettiği anlaşılıyordu. Nihayet binanın tam üstünde büyük bir gürültü daha oldu.

Bütün çocuklar uyanmışlardı Grey de yatağından kalkarak pencereye koştu.

Gökte rüzgârın önüne katılan kuru yaprak gibi çırpınan uçağı gördü. Zaman zaman önüne çıkan hava boşlukları uçağı daha hırpalıyor ve tehlikeli durumlara sokuyordu.

Fakat uçak bütün bu güç durumları atlatıp yere inmeye muvaffak oldu. Bielak Katovice'e on dakikalık bir tehirle dönmeye muvafak olmuştu. Grey başta olmak üzere diğer çocuklar Bielak'ın bu muvaffakiyetini hayranlıkla karşılamışlardı. Grey.

— Çok güzel, dedi. Bravo doğrusu.

GECE UÇUŞLARI

Temmuz ayının mehtaplı gecelerinden istifade ederek gece uçuşlarına başlandı. Öğleden sonraları da harp manevraları yapılmaktaydı.

Ağustosla beraber geceler koyu bir karanlığa büründü.

Her zamanki gibi Grey ilk uçuşu yapıyordu. Uçakların karanlık semada o kadar güzel görünüşleri var dı ki... Kanatlardaki yeşli, beyaz ve kırmızı ışıkların çizdiği eğrilerin seyrine doyum olmuyordu.

Uçuş sırası Zakcheski'ye gelince Grey çocuğun yenına yaklaşarak:

— Yapacağın iş gündüz uçuşlarından pek farklı değildir, dedi. Yalnız havalanırken gökyüzünde bir yıldızı veya şehrin ışıklarını sabit noktalar olarak kabul edeceksin. İnişte de hava alanının projektörlerinden başka kullanabilecek şeyin yok. Mesafe ve yer tayinini hep onların yardımiyle yapabileceksin. Göster bakayım kendini. Haydi, hareket!..

Motor işledi; uçak havalandı ve karanlıklara daldı; kaybolup gitti.

Zakcheski sağında, solunda, önün de, arkasında hiç birşey göremiyor yalnız yukarıda yıldızların göz kırptığını farkediyordu.

Bir müddet sonra gerisinde kalan hangarın ve okulun ışıklarını gördü. İstasyonun renkli işaret lâmbaları da demiryolu boyunca eszilmeye başlamıştı.

Zaksheski demiryolunu takib ederek şehre kadar gidip döndü. Hava alanının ışıklarını bulmakta hiç güçlük çekmemişti. İcabeden yere gelince kolu kendine doğru çekti. İniş tertibat çalışmıyordu.

Başından aşağı kaynar su dökülür gibi olmuştu. "Mahvoldum" diye düşündü. Birkaç sanıye sonra ayni hareketi bir daha tekrarladı. Neyse!.. Bu sefer olmuştu. Uçak yavaşça yere kondu ve pistin üstünde ilerlemeye başladı.

Uçak durunca Grey elinde bir elektrik feneriyle hemen yanında belirmişti. Çocuğun sırtını okşayarak :

— Güzeldi, dedi. Yalnız iniş hareketine biraz fazla dik başladın...

Üç hafta zarfında genç kartallar binden fazla uçuş yapmışlardı. Her birine günde bir buçuk saat uçuş düşmüştü bu arada.

Grey sadece on üç havacı genç yetiştirmemiş kuvvetli bir hava filosu kurmuştu.

Bütün bu hazırlıklar herkesin tahmininden çok daha yakında olacak harp içindi.

Gizli kaynaklardan öğrenildiğine göre düşman, Polonya sınırına çok miktarda asker yığıyordu. Bu arada Varşova'dan gelen bir telgrafta Grey'in Millî Savunma Vekilliğine gelmesi isteniyordu.

Grey derhalyola çıktı.

Dönüşte herkes o'nun gözünün içine bakıyor birşeyler öğrenmek istiyordu. Fakat o hiç bir şey açıklamamakla beraber okuldaki çalışmaları daha fazlalaştırdı... Gecesini gündüzünü karıştırmış esrarengiz bir adam olmuştu adeto..

HARP :

Nihayet bütün bu hazırlıkların sebebi anlaşılmıştı. 28 Ağustosta düşman ileri kuvvetlerinin sınırı aştığı haber verildi. Ayni günün akşamı birçok şehir de düşmanın boğucu gaz bombaları altında kalmıştı.

Seferberlik ilân edildi. Resmen harp başladı. Grey avcı filosu komutanlığına tayin edilmişti. Birgün bu mevzuda görüşürken millî savunma vekili:

(Devamı 10 uncu sayfada)

80 GÜNDE DÜNYA GEZİSİ

ARALIK AYINDA İNGİLTERE'YE VARDIKLARI AN FİKS ONLARI HAPSETTİRİYOR... BİR GÜN.

SÖR ÖZÜR DİLERİM YANILMIŞIM. ASIL HIRSIZ YAKALANMIŞ!

FOGG, HAFİYEYE GÖZLERİNİ DİKEREK BAKTI. İLK DEFA OLARAK HEYECANLANMIŞTI. HER İKİ ELİNİ YUMRUK YAPARAK HAFİYEYİ YERE SERDİ..

MÜTHİŞ BİR YUMRUK TU!..

ARTIK GİDELİM!

SABAHIN SAAT ÜÇÜNDE BİNDİKLERİ TİRENLE SON SÜRATLE İLERLİYORLAR...

AKŞAMA DOĞRU SAAT DOKUZA ÇEYREK KALA KULÜBE VARMAM LAZIM!..

TİREN BUNDAN HIZLI GİDEMEZ SÖR!

FOGG DÜNYA GEZİSİNİ TAM ZAMANINDA TAMAMLAMASINA RAĞMEN LONDRAYA BEŞ DAKİKA GEÇ GELMİŞTİ...

ŞEVGİLİ DOSTLARIM İŞTE BEŞ DAKİKA YÜZÜNDEN 20.000 STERLİN KAYBETTİM

HEPSİ SON DERECEDE ÜZÜLMÜŞLERDİ. MAHZUN MAHZUN FOGG'UN EVİNE DÖNDÜLER...

BEN ARTIK MAHVOLMUŞ BİR ADAMIM. SEN GİT, BİNLERCE GÜÇLÜKLERİ YEN. BİR SÜRÜ TEHLİKELERE GÖĞÜS GER. BİR KIZI KURTAR ENSONUNDA BUDALA BİR HAFİYE YÜZÜNDEN BAHSİ KAYBET!..

ERTESİ AKŞAM...

MADMAZEL SİZİ İNGİLTEREYE GETİRDİĞİM İÇİN ÖZÜR DİLERİM.

NİÇİN MİSTER FOGG?

ÇÜNKÜ BU İŞİ YAPMAĞA KARAR VERDİĞİM ZAMAN ZENGİNDİM. VE SERVETİMİN BİR KISMINI SİZE TAHSİS EDECEĞİMİ UMUYORDUM. HALBUKİ ŞİMDİ İFLAS ETMİŞ BİR VAZİYETTEYİM!..

EVET BİLİYORUM MR FOGG. BEN DE SİZİN AFFINIZI RİCA EDECEĞİM. HER HALDE SİZİN BİR GÜN KAYBETMENİZE SEBEB OLDUM BENİM YÜZÜMDEN İFLAS ETTİNİZ!

FAKAT SİZİ TANIDIĞIMA ÇOK MEMNUNUM SİZİ SEVİYORUM!..

BUNUN ÜZERİNDE FOGG İKİNCİ DEFA HEYECANLANIYOR...

EVET, EVET. MUKADDES TUTTUĞUM BÜTÜN ŞEYLER ÜZERİNE YEMİN EDERİM Kİ SİZİ SEVİYORUM!..

AR KASİVA

UÇAN DAİRELERİN ESRARI

BİZİM KAMP AŞEŞLER İÇİNDE YANIYOR.

ELİMİZDEN NE GELİR? ŞİMDİ ŞU ENKAZI İNCELİYELİM.

HELİKOPTER GÖKYÜZÜNDE BELİRDİĞİ VAKİT, ÖĞLE OLMAK ÜZERE İDİ...

KRATERİN ETRAFINDA KİMSELERİ GÖREMİYORUM...

DEMEK BUNU İLK ÖĞRENEN BİZ OLACAĞIZ!

HELİKOPTER, UFAK BİR MANEVRA İLE MEYDANCIĞA İNİVERMİŞTİ.

DÜŞÜŞ, O KADAR ŞİDDETLİ OLMUŞ Kİ MAKİNE TAMAMEN YOK OLMUŞ.

HEP BİRLİKDE ENKAZIN BULUNDUĞU YERDE ARAŞTIRMAĞA BAŞLADILAR

BU, PARLAK TAŞLARDAN BAŞKA ŞEYLER BULMANIZ İCAP EDERDİ. UÇAN DAİRE DEDİĞİMİZ ŞEYLER SAKIN METEORİT OLMASIN!

BİLLY, YUKARIYA ÇIKMAĞA BAŞLADI.

DAHA MÜHİM ŞEYLER BULACAĞIMIZI ÜMİT ETMİŞTİM.

FAKAT BİRDEN, HAYRETLE İRKİLDİ.

ŞURAYA BAKIN, AYAK İZLERİ VAR BURALARDA...

HEPSİ O TARAFA GİTTİLER...

KRİSTİ BİZDEN EVVEL GELEN OLMUŞ!

BELKİ DE BURADAN BİR ÇOK ŞEYLER ALIP GÖTÜRDÜLER.

AYAK İZLERİNİ TAKİBEN, SNAKE'NİN HALÂ YANMAKDA OLAN KAMPINA VARDILAR.

ACABA ÇADIRLARI NEDEN ATEŞE VERDİLER?

BELKİ DE BU ÇADIRLARDA BAŞKALARI OTURUYORDU.

DEVAMI KARŞI SAYFADA

UÇAN DAİRELERİN ESRARI

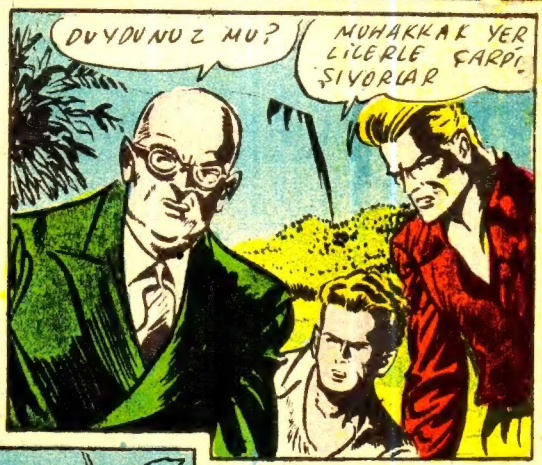

ARSEN LÜPEN İSTANBULDA

CİNGÖZ RECAİ İLE Beraber ve Karşı Karşıya

YAZAN: Server Bedi

Arsen Lüpen basamakları tamamile inerek:

— Yapılacak şey yok! dedi.

Mehmed Rıza ebediyyen bir mezarın içinde oturmaya tekrar mahkûm edilmiş gibi şaşaladı:

— Yine bu boğucu hava içinde mi kalacağız? Diye bağırdı.

— 23

ŞAFAK SÖKERKEN

Arsen Lüpen pardösüsünü yere yayarak uzandı:

— Ben bu vaziyette yemeden, içmeden, hattâ uyumadan kırk sekiz saat daha yaşayabilirim. Ümidimin ömrü de bundan kısa değildir. Telâşla hepimiz birer cigara içmeği unuttuk.

Tabakasını çıkararak ikisine de birer tane (Boğaziçi klübü) ikram etti:

— Tütünleriniz harikulâdedir, dedi, yalnız Türk cigarası içmek için Türkiyede ömrümün sonuna kadar oturmaya razıyım.

Mehmed Rıza, biraz evvel uğradığı hayal kırgınlığının verdiği anî bedbinlikle başını salladı:

— Ömrünüzün sonuna kadar? Yani kırk sekiz saat! Benim kırk beş dakika bile yaşıyacağıma emniyetim yok. Yüreğim çarpıyor.

Cingöz onun omuzuna elini kuvvetle bastırarak vücudunu sarstı:

— Aslan gibisin be! diye bağırdı.

— Bu kokuya tahammül edemiyorum.

— Onun yarısı uçtu. Ben daha rahat nefes alıyorum. Sen de şimdi alışırsın. Mösyö Lüpenden rica edelim, bize hayatının Maurice Leblanc tarafından kaleme alınmıyan enteresan parçalarını anlatsın.

Lüpen, cigarasından çektiği derin bir nefesi büyük bir tasarrufla boşaltarak:

— Maalmemnuniye! Dedi.

Cingöz de hemen yere uzanmıştı ve hâlâ ayakta durarak merdiven kapağına bakan Mehmed Rızaya seslendi:

— Otur, be üstat, hele! Dedi, otur, biraz kendimizi unutalım.

Arsen Lüpen, Rızanın bir türlü yatışmayan sabırsızlığını gülümsiyen gözlerle seyrederek Cingöze döndü:

— Siz Parise hiç gittiniz mi? Diye sordu.

— Üç defa.

— "Bak" sokağını bilir misiniz? Hani Pol dö Kok'un romanlarına kadar geçen meşhur ve zavallı (Bak) sokağı ki Arsen Lüpenin hayatında bir milletin tarihi kadar büyük hatıra bırakmış olacağına kimse inanmaz, değil mi? Benim en güzel sergüzeştim orada geçti. Fakat bunun roman halinde yazılmasını daima geciktirdim, icap eden notları dostum Maurice Leblanc'a vermekte daima hasis davrandım. Çünkü bu sergüzeştimi bizzat ben yazmak istiyorum; bir muharrirden fazla kabiliyetim olduğunu ispat için değil; çünkü böyle bir iddia sadece budalalıktır. fakat bu sergüzeştimin...

Mehmed Rıza parmağını merdivene doğru uzatarak Lüpenin sözünü kesti ve hemen rovelverini çıkardı:

— Duyuyor musunuz? Bir ayak sesi var... Bir gürültü..

Arsen Lüpenle Cingöz de ayni zamanda yerlerinden fırlamışlar ve ayağa kalkmışlardı İkisi de silâhlarını çıkardılar. Çünkü merdiven kapağının açıldığı muhakkaktı.

Üç rovelverin namlusu da iyni istikamete doğru uzandı.

Mehmed Rıza, artık, düşmanlarını derahl yere sermeğe karar vermiş gibi iki adım ilerledi.

Yukarıdan, gayet hafif, alçak ve ürkek bir ses geliyordu:

— Mösyö Lüpen, Mösyö Lüpen!

Arsen Lüpen ve arkasından öteki merdiven başına koştular ve kapağı kaldırarak aralığından başını aşağıya uzatan bir adam gördüler.

Lüpen:

— Sen misin Pandeli? diye sordu.

— Benim Mösyö Lüpen! Çabuk çıkınız!

Arsen Lüpen durdu ve Mehmed sıçrayışta kapaktan dışarıya, ahıra çıkmıştı. Başına ve yüzünün üstüne samanlar dolmuş olduğu için onları bir çekişte koparıp attıktan sonra etrafına bakındı. Ahırın pencerelerinden henüz söken şafağın mavi ışığı giriyordu. Sonra Pandeliye baktı. Fakat hem Lüpene söz vermiş, hem de bu adam tarafından kurta-

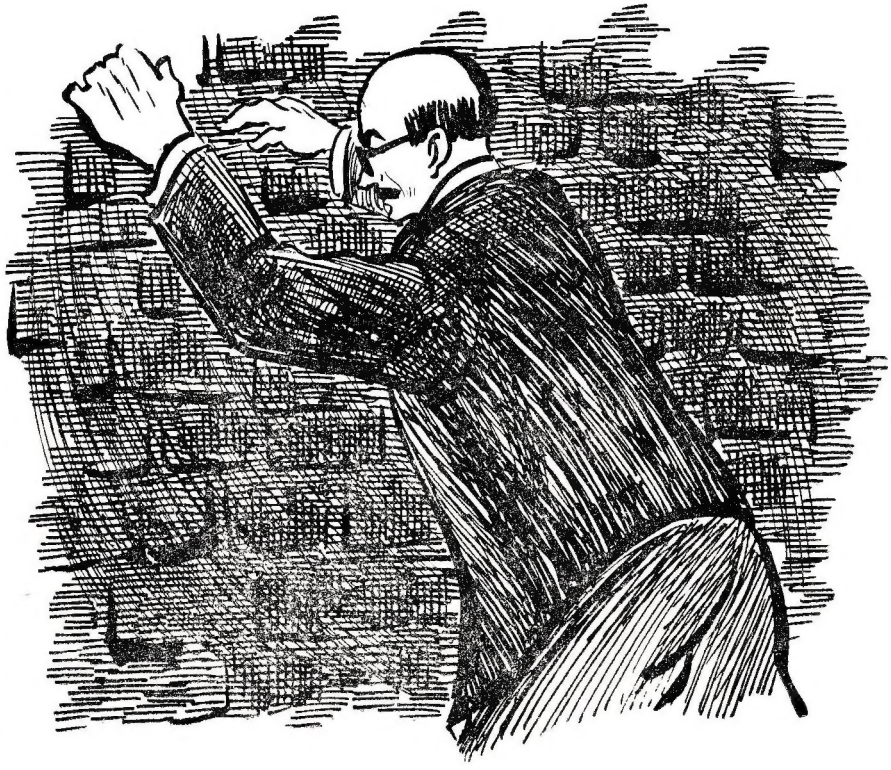

rılmış olduğu için onun üstüne atılmak hatırından bile geçmiyordu. Cin göz ve Arsen Lüpen de ahıra çıktılar. Mehmed Rıza tam o zaman kapağın sol tarafındaki duvarın yarım daire biçiminde ve bir tünel methali gibi hissin verecek tarzda oyulmuş olduğunu gördü.

Pandel bu methali göstererek Lüpene dedi ki:

— Hristo on dakikaya kadar gelecek. Bana: "Git, bak, herifler gebermişler mi? Ben de on dakikaya kadar geliyorum,, dedi, fakat belli olmaz, belki şimdi gelir. Şükrü de yanında. İsterseniz kaçınız, isterseniz durunuz ve ben burada, gözünüzün önünde, Hristonun kafasına kurşunu yerleştireceğim.

Lüpen Mehmed Rızanın yüzüne baktı.

Polis hafiyesi kararını vermekte gecikmemişti:

— Bekliyeceğiz, fakat öldürmek için değil. Ben ona ne yapacağımı bilirim. Eğer fena bir maksadını görürsem ben de ateş ederim. Aksi takdirde bir polisin vazifesi her hangi bir suçluyu adalete sağ teslim etmektir. Biz mahkeme değiliz.

Sonra methali göstererek Pandeliye sordu:

— Burası nereye çıkar?

— Bitişik apartımanın, yani Fofonun apartımanının altında gizli bir daireye çıkar. Oradan da arka sokağa gizli bir kapı vardır.

— Polisler bu methali görmediler mi?

— Hayır! Ne zaman ki biz artık sizi aşağıya.. Geçti yarım saat kadar.. Polisler burasını bastılar.. Bu delik o zaman kapalıydı ve önünde saman yığınları vardı Bakmadı polisler oraya.. Tekrar dışarı çıktılar. Apartımanı bastılar ve Hristonun kızkardeşini yakaladılar. Şimdi hâlâ bahçede ve viranede bekliyenler var.

Mehmet Rıza hemen ahırın kapısını açtı ve bir kaç kuvvetli düdük çaldı.

İki memur koşmuştu.

— Çabuk buraya geliniz! dedi.

Ahırın kapısını tekrar kapadı ve memurlara emir verdi:

— Silâhlarınızı çıkarınız!

— 24 —

BİR HAYDUDUN SONU..

Mehmet Rıza, kendilerine karşı bir taarruzdan şüphe eder görünen Arsen Lüpenle Cingöz Recaiye, Fransızca:

— Hayır! dedi, yalnız Hristoya karşı!

Sonra memurlara bir daha emir verdi:

— Sen şurada dur! Sen de şurada! Bir kaç dakikaya kadar buradan iki adam çıkacak. Onları tevkif edeceğiz.

Pandeliyi göstererek:

— Buna dokunmıyacaksınız! dedi.

Sonra Rum serserisine döndü:

— Fakat sen de bu memlekette durmıyacaksın! Madamınla beraber gidersin.

Birden bire deliğin karanlıklarında yanıp sönen bir ışık görünmüştü. Herkes geri çekildi ve gölgeli, karanlık noktalara gizlendi. Yalnız Pandeli olduğu yerde duruyordu.

İki dakika geçmeden, Hristo, bir elinde mum feneriyle methalin ağzında göründü ve Pandeliye Rumca sordu:

— Ne haber?

Haydut, henüz etrafını çeviren silâh namlularını görmemişti, çünkü vücudu methalin içinde idi. İleriye doğru iki üç adım attı, ya atmadı, etrafında beş silâh namlusunun suratına doğru uzandığını gördü.

Mehmet Rıza hem ona, hem de arkasından gelen Karadağlı Şükrüye bağırıyordu:

— Kımıldamayın, derhal geberirsiniz! Ateş edeceğiz!

İki haydut, sabahın mavi ışıklarile fenerin sarı aydınlığının garip hallitası içinde mumya gibi soluk ve hareketsiz durakladılar.

Mehmet Rıza evvelâ Hristoya baktı ve biraz evvel çıktığı merdiven kapağını göstererek:

— İn şuradan aşağıya! Dedi.

Hristo kımıldamıyordu.

Polis hafiyesi bağırdı:

— İn! Yoksa derhal ateş edeceğim!

Hristo feneri yere koyarak ve başını önüne eğerek itaat etmişti. Aynı emri alan öteki haydut ta Hristoyu takip etti.

Mehmet Rıza ile iki memur kapağı kapadılar ve sürgüyü vurdular

Polis hafiyesi memurlara dedi ki:

— Buradan ayrılmıyacaksınız. Ben kuvvet göndereceğim ve bu herifleri kelepçeliyerek mürüriyete getireceksiniz.

— Başüstüne!

— Fofo müdüriyette mi?

— Evet, Rıza Bey.

— Benim namıma bir kart getiren oldu mu?

— Bilmiyoruz.

Mehmet Rıza hemen bahçeye çıktı. Sabahın bol ve serin rüzgârını içine çekerek derin derin nefes aldı. Arsen Lüpen, Cingöz ve Pandeli de dışarı çıkmışlardı.

Mehmet Rıza, her üçünün yüzüne de ayrı ayrı baktı ve düşündü.

Cingöz Arsen Lüpene dönerek dedi ki:

— Şu dakikada Mehmet Rızanın ne düşündüğünü gayet iyi bildiğime eminim. Bu namuslu ve güzel kafanın içini avucumun içi gibi tanırım, Mösyö Arsen Lüpen. Havata yeni baştan kavuştuğu için ve Hristo gibi en azılı haydudu ele geçirmis olduğu için sevinmesi lâzım gelen Mehmet Rıza, bilâkis, simdi pek mahzun dur. Onun ihtiraslarının bütün hedeflerini bilirim. Sizde pek iyi tanımin edersiniz ki bu htiras doyuracak iki lokma vardır: Biri sizsiniz, Mösyö Lüpen, biri de ben! İkimizin ellerine birer kelpeçe takmak dururken yalnız Hristoyu enselemiş olmak onu tatmin etmez. Halbuki dostum Mehmet Rıza, ayni zamanda, çok mert bir adamdır. Bütün bir geceyi aynı düşmana karşı birlikte ölüm tehlikesi geçirdiği arkadaşlarını tevkif etmeğe gönlü razı olmuyor, fakat bir türlü bu nefis düşünceyi de zihninden silemiyor, onun için yüzümüze tereddütle bakıyor. Anlıyorsunuz değil mi? Ne zamandan beri onun rüyalarında kaç defa, öğle üstü şekerleme yaparken, rüyasında sizin elinize kelepçe geçirdi, fakat uyanınca sizin gölgenizi değil, izinizi bile bulamıyordu. İstanbula nasıl, hangi hüviyet altında gelmiştiniz? Nerede oturuyorsunuz ? Nerede geziyor ve kimlerle konuşuyorsunuz? Bunları bilmiyordu. İşte, dün gece, nihayet sizi tanıdı. Fakat ne acı bir Arsen Lüpen vardı; kimbilir, bir vaziyette!.. Ne elîm şartlar içinde!.. Elinize kelepçe vurmak değil, kendi bileğini kımıldatmıya muvaffak olamamıştı. Üstelik, bir de sizin sayenizde. Hristonun pençesinden, yani ölümün pençesinden kurtuldu. Öyle bir saklambaç oyunu ki saklananlar ansızın ortaya çıkıyorlar ve ebenin arama ihtirasını öldürüyorlar: Oyunun tadı kaçıyor.

Arsen Lüpen bir sigara daha yakarak cevap verdi:

— Fakat bu oyuna devam edeceğiz. Herşey henüz bitmemiştir. Ben istanbuldayım ve büyük bankalardan birini soymıya hazırlanıyorum Mösyö Mehmet Rıza şimdiden tertibatını alabilir. Hattâ ona nerede oturduğumu bile gösterebilirim.

Mehmet Rızaya döndü:

— Sütlü kahvenizi şimdi benim Maçkadaki apartımanda hep beraber içmek tenezzülünde bulunur musunuz? Recai Bey de gelir. Biraz sohpet ederiz ve şu kötü gecenin zehirlerini içimizden atmıya çalışırız.

Polis hafiyesi bir kere daha Lüpenin ve Cingözün yüzüne ağır mânalar yüklü gözlerle bakarak, ikisine de kuru bir selâm verdi:

—Allaha ısmarladık! Belki gene görüşürüz!

Dedi ve ağır ağır uzaklaştı.

Arsen Lüpen onun arkasından bakarak mırıldandı:

— Mükemmel adam!

Sonra Cingöze dönerek tekrar etti:

— Çok samimî söylüyorum: Mükemmel adam.

Pandeli de hemen bu hükmü tasdik etmişti.

Arsen Lüpen bu sefer ona dönerek:

— Haydi, dedi, sen yalıya git, Madama benim sıhhatte olduğumu haber ver. Öğleye doğru ben de geleceğim.

Pandeli koşarak uzaklaştı.

(Arkas var)

BİR ÇİFT GÖZ

Şirketin bana gönderdiği tayin emrinde, benden önce madenin başında bulunan mühendisin, artık yaşlandığı için merkeze alınacağı ve oradan ayrılmadan önce bana işi devredeceği bildiriliyordu.

Madenin başında, cevher çıkarma işlerini idare eden mühendis, tam on yedi yıl orada kalmıştı. Şimdi benim oraya gönderilmem, bahis mevzuu olduğuna göre, ben de herhalde uzun bir zaman orada kalacaktım. O halde karımı İstanbulda bırakamazdım.

Uzatmıyalım, en lüzumlu eşyamızı üç dört bavula yerleştirdikten sonra bir akşam trene binerek yola çıktık. Maden, terenin bizi bırakacağı istasyondan dört beş saat uzakta olduğu için, trenden sonra, bir de araba yolculuğu vardı.

Üç gün sonra bir öğle üstü, ineceğimiz istasyonda bizi almaya gelen arabaya bindik ve iki saat sonra da işçilerin oturduğu bina ve baraka topluluklarının bir köy büyüklüğünü aldığı madene vardık. Yaşlı mühendis Salih, bizi güler yüzle karşılamıştı. Fakat karım, ilk defa gördüğü bu adamdan pek o kadar hoşlanmadığını, kulağıma fısıldamaktan çekinmemişti. Ama hoşlanıp hoşlanmamakla bir adam hakkında karar verilemezdi ya.. Ben hemen, Salihle iş hakkında konuşmaya başladım. Madeni gezdirdi, Ustabaşıları ve işçi çavuşlarını bana takdim etti. Sonra nihayet mühendisin binasına döndüğümüz vakit:

— İşte! dedi. Bütün bu gördükleriniz benim emeğimin mahsulüdür. Tam on yedi yıl uğraştım, didindim. Şimdi, artık ihtiyarladım diye beni çekip alıyorlar..

Cevap vermedim Küçük binada bize bir oda gösterdi. Ve dedi ki:

— Ben gittikten sonra bütün bina sizin olacak. Devir işleri bitinceye kadar burada oturursunuz..

Akşam çabuk bastırmıştı. Salih beyin hazırlattığı sofrada karnımızı doyurduk. Biraz, öteden beriden konuştuktan sonra odamıza çekildik.

Yol yorgunluğu ikimizi de adamakıllı halsiz bırakmış olacak ki, yatar yatmaz derin bir uykuya dalmakta gecikmedik.

. . . . . .

Gecenin saat kaçı olmuştu bilemiyorum. Karım beni dürterek uyandırdı:

— Kalk, kalk!. Bak!.

Uyandım gözlerimi ovuşturdum. Karımın işaret ettiği pencereye baktım. Yeşil ve iri bir çift göz, dik dik, bize bakıyordu. Elektrik fenerimi yastığı naltına koymuştum. Çektim, yaktım. Dışarısı zifiri karanlıktı ve ben elektriği yakınca gözler baybolup gitmişti..

Bu mesele, ikimizi de hem şaşırtmış, hem de ürkütmüştü, Ertesi sabah Salih Beyle karşılaştığımız zaman ben birşey söylemedim. O;

— Nasıl iyi uyudunuz mu? dedi.

Ne demek istediğini anlamak için gözlerine baktım. Hiç birşey sezmek kabil olmadı.

— Evet uyuduk!. Teşekkür ederim.

Bütün gün Salih Beyin bana devrettiği evrakla meşgul olurken, kafamda hep geceleyin gördüğüm iri gözler vardı. O akşam yine erken yattık. Fakat gece yarısı, hemen aynı saatte tekrar karımın dürtmesile uyandım. Bu sefer, kımıldamadım. Ansızın pencereye saldırmak istiyordum. Çünkü iki iri yeşil göz, yine orada duruyor, parıl parıl bize bakıyordu.

Fakat benim kendimi toparlamama meydan kalmadan, gözler yine kayboldu.

Artık bu iş sinirime dokunmıya başlamıştı. Ertesi gece uyumamıya karar vermistim. Karım yattı, bense, Pencerenin dibinde pusu kurarak bekledim zaman zaman uyku bastırıyor, uyanık durmak hakikaten müskül oluyordu. Nihayet gecenin yarısını zor belâ bulduğum bir sırada birden kulağıma, dışarıdan doğru bir hışırtı çalındı. Kulak kabarttım. Birisi bizim pencereye doğru geliyordu. Yavaşça başımı kaldırdım, baktım ki yine o yeşil gözler. Tabancamı çektim. Ayağa fırladım, bağırdım:

Karaltıyı iyice seçiyordum.

— Dur, yakarım!.

Dinlemedi. Karanlıkta koşmaya başlamıştı.. İki el ateş ettim. Çalılara düşen bir şeyin gürültüsünü duyunca fırladım. Elektrik fenerimle yerleri aradığım vakit, kalkmıya çabalıyan bir insan karaltısı görmüştüm.

— Dur! dedim. Kimsin?

Ses çıkarmıyordu. Yanına yaklaşınca tanımakta gecikmedim: Salih Bey!.

Hiddet ve hayretle:

— Bu ne demek oluyor?

Boynunu büktü. Yüzüme bakmıya cesareti yoktu. Kafasına geçirdiği yeşil cam gözlüklü büyük maskeyi çıkarırken:

— Aramızda kalsın! dedi. Sizi buradan kaçırmak istiyordum. Buraya o kadar emek verdim, öyle alıştım ki gitmek istemiyordum.. Bilmem beni affedecek misiniz?

Kartallar

(Baştarafı 4 üncü sayfada)

— Filoyu hazırlayıp harekete geçirmek için kaç güne ihtiyacınız var?.. diye sorunca Gery.

— Bir hafta diye cevap vermişti.

— Alay mı ediyorsunuz allahaaşkınıza?.. Size bir ay müddet veriyorum.

Fakat Grey hiç de alay etmiyordu. Derhal faaliyete geçti. Birkaç gün içinde hazırlığının büyük kısmını tamamalamış bulunuyordu.

Pazar günü sevkiyat başladı. Gece yarısı da ilk gönüllü kafilesini götüren yirmi dört vagon gardan hareket etti.

(Arkası var)

"ŞANS KUPONU,,

Sahibi okuyucularımıza:

Şans kuponu sahibi okuyucularımız için 15 Eylül 1953 çekilişi için aldığımız 10 adet çeyrek Millî Piyango biletinin numaralarını aşağıda yayınlıyoruz:

031331 401122 369033 401284
231475 031376 401297 145578
231449 401110

CİN OTRİ

BAŞTARAFI 2inci SAYFADA

CİN OTRİ ÇOCUKLUK ARKADAŞI OLAN, YENİ ŞERİF MAGGİNİN EVİNE SESSİZCE YAKLAŞTI. MAKSADI ESKİ ARKADAŞINA SÜRPRİZ YAPMAKTI..

HEY DELİKANLI!.. KIPIRDARSAN KAFANI PARÇALARIM!..

NE?. CİN OTRİ, SEN HA?..

AŞKOLSUN MAGGİ. DEMEK ESKİ BİR DOSTU BU ŞEKİLDE KARŞILIYORSUN.

BU SIRADA DIŞARIDA..

BU OTRİNİN TA KENDİSİ! REİSE HABER VEREYİM!..

ÇATI

COLENİN EN AZILI ADAMLARINDAN SPUT ONLARI DİNLEMİŞTİ. FAKAT GÜRÜLTÜ İŞİTİLDİ..

DIŞARIDA BİRİ VAR GENE!.

YAVAŞ!. GİDİP BAKAYIM!.

SPUD NİKSON! BİZİ PENCEREDEN DİNLEMİŞ OLACAK!..

EĞER KONUŞULANI İŞİTMİŞSE COLE HIRSIZLIK PLANINI DEĞİŞTİRİR!..

MERAK ETME MAGGİ. BAŞKA BİR PLAN SAYESİNDE ONLARI DAHA EVVEL AYLAYACAĞIM!..

FAKAT, ANLAMIYORUM OTRİ. NASIL?..

DİNLE MAGGİ! ŞİMDİ NE YAPACAĞIMI GÖRECEKSİN!..

ARKAŞI VAR

BAY TEKİN

ARKASI VAR